

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov: **I. Ing. J. T.**, bytom P., Š. X., **II. E. B.**, bytom P., Š. X., **III. Ľ. H.**, bytom P., J. X., proti žalovanému: **O. S. B. D. P.**, M. X., P., IČO: X., zastúpenému JUDr. P. Z., advokátom v K., H. X., **o určenie neplatnosti zhromaždenia delegátov a uznesení zhromaždenia delegátov**, vedenej na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 4Cbs/10/2004, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 3Obo/296/2006 zo dňa 18. októbra 2007, právoplatného dňa 12. decembra 2007, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalobcom v I., II. a III. rade náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Prešove, ako súd prvého stupňa, rozsudkom č. k. 4Cbs/10/2004-91 zo dňa 25. októbra 2006, určil, že všetky uznesenia prijaté na zhromaždení delegátov O. S. B. D. P. dňa 16. 09. 2004 sú neplatné a zamietol žalobu na určenie, že zhromaždenie delegátov OSBD P., je neplatné. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O. s. p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal.

Na odvolanie žalovaného Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, rozsudkom č. k. 3Obo/296/2006 zo dňa 18. októbra 2007, právoplatného dňa 12. decembra 2007, napadnutý rozsudok prvostupňového súdu potvrdil a zaviazal žalovaného

nadradiť trovy odvolacieho konania žalobcovi v I. rade v sume 584 Sk a žalobkyni v II. rade v sume 620 Sk. Stotožnil sa so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal v zákonnej lehote dovolanie žalovaný. Dovolací dôvod vzhliadol v ustanovení § 241 ods. 2 písm. c), t. j., namietal, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Vyjadril nesúhlas s konštatovaním prvostupňového súdu, s ktorým sa stotožnil aj odvolací súd, že riadne zhromaždenie delegátov sa dňa 16.09. 2004 nemohlo konať, pretože sa ho nezúčastnila nadpolovičná väčšina delegátov. Dôvodil odkazom na čl. 12 písm. a) Stanov OSBD P. a zásadou pre voľbu delegáta na zhromaždenie delegátov, prijatou predstavenstvom OSBD P. na jeho zasadnutí dňa 22. 04. 2004, podľa ktorej sa za každú samosprávu volí jeden delegát a jeden náhradník delegáta. Ozrejmil, že keďže do tej doby neboli určené zásady pre voľbu delegátov, využilo svoje právo zvoliť si zástupcov na zhromaždeniach delegátov z 260 samospráv len 106 samospráv. Bol preto toto názoru, že len títo legitímne zvolení delegáti mohli byť pozvaní na rokovanie zhromaždenia delegátov konané dňa 16. 09. 2004. Mal za to, že v danom prípade nedošlo k porušeniu ustanovenia čl. 69 ods. 3 Stanov OSBD P. a § 238 ods. 3 Obchodného zákonníka, a preto považuje všetky uznesenia prijaté na zhromaždení delegátov dňa 16. 09. 2004 za zákonné. Dovolacím petitom sa domáhal zrušenia napadnutého právoplatného rozsudku odvolacieho súdu, a zrejme aj rozsudku súdu prvého stupňa, pretože sa domáhal vrátenia veci Krajskému súdu v Prešove (prvostupňovému súdu) na ďalšie konanie.

K dovolaniu žalovaného podali vyjadrenie žalobcovia v I., II. a III. rade. Považujúc napadnutý rozsudok odvolacieho súdu za správny, navrhli dovolanie ako nedôvodné zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 2 O. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), ktorý je zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.) najskôr skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa. Dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné, preto je potrebné ho odmietnuť podľa § 218 ods. 1 písm. c) O. s. p. v nadväznosti na § 243b ods. 5 veta prvá O. s. p..

Podľa § 243b ods. 5 veta prvá O. s. p., ustanovenia § 218 ods. 1, § 224 ods. 1, § 225 a 226 platia pre konanie na dovolacom súde obdobne.

Podľa § 218 ods. 1 písm. c) O. s. p., odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovenia § 238 O. s. p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu (§ 238 ods. 1 O. s. p.) alebo rozsudok odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O. s. p.), alebo rozsudok odvolacieho súdu potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 238 ods. 3 O. s. p.).

Dovoláním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu nemá znaky vyššie uvedených rozhodnutí. Nakoľko v prejednávanej veci odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa, pričom vo výrokovej časti prípustnosť dovolania nevyslovil, je nepochybné, že prípustnosť dovolania žalovaného nemožno vyvodiť z ustanovení § 238 ods. 1 až 3 O. s. p.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O. s. p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O. s. p. (či už to účastník namieta alebo nie), neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozsudku podľa § 238 O. s. p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O. s. p.. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a) až g) tohto ustanovenia. Ak je totiž konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a) až g) O. s. p., možno dovoláním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 238 O. s. p. vylúčené. Existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení odvolací súd nezistil.

Pokiaľ dovolateľ namieta, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, treba uviesť, že nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm. c/

O. s. p.) je prípustným dovolacím dôvodom (ktorý možno uplatniť vtedy, ak je dovolanie prípustné), samo nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolanie je v ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu; pokiaľ nie sú splnené podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu, a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

Konštatujúc, že v danom prípade dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je podľa § 238 O. s. p. prípustné a vady uvedené v § 237 O. s. p. neboli zistené, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného odmietol ako neprípustné podľa § 218 ods. 1 písm. c) O. s. p. v spojení s § 243b ods. 5 veta prvá O. s. p..

So zreteľom na odmietnutie dovolania pre jeho neprípustnosť (§ 218 ods. 1 písm. c) O. s. p.), nezaoberal sa dovolací súd otázkou vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu.

V dovolacom konaní úspešným žalobcom v I., II. a III. rade vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalovanému, ktorý úspech nemal, podľa § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 243b ods. 5 veta prvá O. s. p.. Dovolací súd im napriek tomu náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, pretože nepodali návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy tohto konania v zmysle § 151 ods. 1 O. s. p..

Poučenie : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. mája 2010

**JUDr. Juraj Seman, v. r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia: H. F.